

jaa, foreløbig ikke noget fra Sukkeret! Hvorfra skal det jaa komme? Saa maa det komme fra Ollet. Jeg siger altsaa, at hvis ikke den ærede Ordfører selv er gaaet ud fra, at Olsforbruget vil holde sig eller snare stige, og vi derved ville faa en forøget Indtægt af Olskatten, er der ingen Alvor i hans Alderdomsforsørgelsesforslag. Skal man gaa ud fra, at det er alvorligt ment hermed, maa man gaa ud fra, at den ærede Ordfører ogsaa antager, at Olskatten vil indbringe adskilligt mere, end det her foreløbig er anslaaet til. Det er altsaa egentlig i den allerbedste Hensigt, at Mindretallet har forudsat et stigende, i hvert Fald uforandret Olsforbrug. Vi have derved fra Mindretallets Side villet anerkende, at den ærede Ordfører og hans Partifæller mente det alvorligt, naar de talte om Alderdomsforsørgelse, idet vi mente, at den eneste Maade, hvorpaa de kunde mene det alvorligt, var den, at de forudsatte, at der kan komme noget klækkeligt ud af Olskatten ud over de 5 Mill., som de anslaa den til. Den ærede Ordfører mener — det er antydet i Betænkningen og udtalt her i Dag — at Forslaget har vundet noget væsentligt ved, at man har henført Stenolje og Ris til de Artikler, hvorpaa Tolden skulde lettes. Jeg maa sige, at jeg kan ikke se, at der er vundet noget klækkeligt derved. Det store Fortrin, som skulde være ved Betteisen paa Sukkeret, skulde være det, at det er et jaa sundt og godt Næringsmiddel, men det kan i alt Fald ikke komme i Betragtning med Hensyn til Stenolje og kun delvis med Hensyn til Ris. Den ærede Ordfører vilde ikke rigtig ind paa Spørgsmaalet om Forbrugets Stigning efter Velstanden, men det bliver den ærede Ordfører nødt til. Han er ikke kommen ud over de Argumenter og Oplysninger, der ved første Behandling bleve fremførte angaaende Sukkerforbruget, og nu forholder det sig paa samme Maade med Stenolje, og maasse gælder det her i endnu højere Grad, at Forbruget stiger særdeles stærkt med Velstanden. Jeg skal ikke paa dette Stadium komme nærmere ind herpaa, men nøjes med at henvise til Mindretallets Bemærkninger derom i Betænkningen, som den ærede Ordfører ikke har imødegaaet, uagtet det er et Punkt, hvor han skulde have plukket en af de Blomster, som han gaar og glæder sig ved. Den tredje af de Ting, som forekom Ordføreren jaa pikante, nemlig, at der ingen Grund er til at nære Betænkning paa Statskassens Begne, har jeg allerede omtalt. Jeg har oplyst, at paa Grundlag af Ordføreren egne Betragtninger er man berettiget til at sige, at der ikke er Grund til at

vente nogen væsentlig Nedgang for Statskassen efter de Forslag, der ere stillede af den ærede Ordfører og hans Meningsfælle for Kjøbenhavns 4de Valokreds, og jeg skal kun tilføje, at jeg meget vel forstaar den Interesse, som den ærede Ordfører har af at paavise en Indtægtsnedgang. Det er jo en af de vægtige Indvendinger, der jere rejste mod Ordføreren Forslag, at han derved er gaaet bort fra den gamle Fordring fra vor Side, at naar man rørte ved Toldloven, skulde man have en Nedgang i Statskassens Indtægt. Jeg forstaar altsaa, at Ordføreren har sin Interesse af at regne ud, at der bliver en Indtægtsnedgang paa en $\frac{3}{4}$ Mill., medens der rigtignok hidtil er blevet forlangt en Nedgang af 3—3½ Mill.; men det nytter ikke, hvad den ærede Ordfører ønsker i jaa Henseende, naar han selv maa regne ud, at der ikke er nogen Fare for Statskassen, at den om 1 eller 2 Aar maasse ikke mister 50,000 Kr. Det nytter ikke, at den ærede Ordfører ikke holder af at høre herpaa; da han selv har skrevet det i Betænkningen, er det bedst, at han hører det. Jeg skal paa dette Tidspunkt af Forhandlingerne blot tilføje en enkelt Bemærkning med Hensyn til det Resultat, hvortil Mindretallet er kommet i sit Vædringsforslag. Jeg skal ikke lægge nogen særdeles Bægt paa den store Forargelse, som Ordføreren udtalte over, at man havde berøvet et Udvalg dets retmæssige Gjendom. Den Formodning, som han lejlighedsvis udtalte, at det vel egentlig nok var sket med Forslagsstillernes Samthkke, er naturligvis rigtig, og naar Forslagsstillerne have ment, at det var betimeligt at bringe denne Sag om Alderdomsforsørgelse frem til Behandling her, har det vistnok været i den Tro, at derved tjente de Sagen, thi det er det, jeg tænker vil komme ud af alt det Virvar, som det er lykkedes den ærede Ordfører og hans Partifæller at lave med Hensyn til en Toldrevision og socialøkonomiske Reforme; at bliver der ikke andet tilbage af denne Vinters parlamentariske Forhandling, kommer der ikke noget Udbytte, som er værd at tale om, jaa bliver der dog et tilbage, nemlig, at man her for første Gang, jaa vidt jeg veed, paa en alvorlig og forstændig Maade har bragt Spørgsmaalet om Alderdomsforsørgelse for ubemidlede frem. Jeg veed, vel, at Regeringen har gjort et Forsøg i denne Retning, men jeg tror, det er almindelig bekendt, at dette Forsøg, naar det skulde være et Forsøg paa Alderdomsforsørgelse for ubemidlede, var jaa mislykket som vel muligt; derom tror jeg, at alle sagtyndige fra alle Sider have været enige. Der fore